

[Jens Møller.]

Statsministeren sluttede, som han begyndte, med at opfordre til samarbejde, til, at viljerne bøjes mod hinanden. Det er ganske rigtig nødvendigt med samarbejde, og at viljerne bøjes mod hinanden, men vi kunne godt have ønsket, at statsministeren havde vist denne vilje også i praksis for godt en måneds tid siden; så kunne megen spildtid have været undgået.

Knud Jespersen (DKP):

Jeg tror, det er gået op for mange, at den udvikling, vi har været igennem, har bekræftet, at kernen i et virkeligt folkestyre er, at man handler ud fra befolkningens interesser og dens behov. Det var jo den egentlige årsag til, at Hartlingregeringen faldt uanset sammensætningen i folketinget, og det kan blive afgørende for eksistensen af den nuværende regering uanset det borgerlige flertal her i tinget.

Vi har, også på vort forslag, fået en anden regering, ikke den mest ideelle, det vil jeg gerne sige med det samme; jeg skal undlade at sige, hvad *den* ville have været, men det ville selvfølgelig være én, der byggede på et arbejderflertal og et flertal, hvor der var flere kommunister. Men denne nye regering, vi har fået, er forpligtet til nu at sikre en ny politik, en politik, der gavner beskæftigelse og forbrug. Jeg tror, det er ganske afgørende at se, at hvis man tager fat nu med det samme, sådan som vi har foreslået uafbrudt efter valget, kan man lave omgående løsninger og senere diskutere, hvilke perspektiver man må have i den økonomiske politik. Det er øjeblikkelig indsats, der er nødvendig, og mange af de tanker, der er omtalt i regeringserklæringen, kan virke i retning af omgående indsats.

Det gælder spørgsmålet om indsats imod arbejdsløsheden, hvor vi har krævet, at beskæftigelsen skulle have forrang fremfor betalingsbalanceunderskuddet. Det siges nu også af regeringen, og det kan vi kun notere med tilfredshed.

Der skal ændres i arbejdsløshedsloven, således at de ledige får bedre eksistensvilkår. Det er et krav, vi har ført frem gang på gang i året 1974, og det er mere aktuelt end nogen sinde. Det er vort håb, at statsministeren mener det så alvorligt, at man når op på 90 pct.s bestemmelsen i den nugældende

lov, og at man samtidig effektivt sætter ind for at værne de unge, der er blevet arbejdsløse, både ved at fjerne 18 års bestemmelsen og ved at fjerne andre spærringer, sådan som vi har peget på i det 6 punkts program, vi har forelagt.

Alt dette er skridt i den retning, vi har krævet, og naturligvis vil vi støtte disse, men stadig fastholde princippet om fuld erstatning.

Desværre vil socialdemokratiet fastholde boligforliget, men kræver samtidig, at der skal bygges 40.000 lejligheder årlig. De to ting er i virkeligheden uforenelige. Enten falder boligforliget, eller man når ikke op på denne kvota af 40.000 lejligheder. Vi er tilhængere af, at man når op på denne kvota. Vi er tilhængere af, at den gamle boligmasse ikke beskattes ved, at man forhøjer lejen, sådan som boligforliget vil komme til at virke, og derfor burde socialdemokratiet i stedet have erklæret sig for frigjort fra boligforliget og have begyndt en planmæssig social bolig- og byggepolitik i vort land.

En af de gode ting er lån til modernisering af den gamle boligmasse. Det er nødvendigt, at det foretages, og det kan omgående sættes i gang, således at vi får beskæftigelse til tusinder, som vi også tidligere har dokumenteret i vores 6 punkts forslag om øjeblikkelig indsats til forsvar for beskæftigelsen. Men man burde også her have set lidt videre end lige til den gamle boligmasse. Man burde have sat i gang de nye rensningsanlæg, som er så nødvendige, som miljøstyrelsen har udarbejdet planer til, og som vil give både nødvendig og god beskæftigelse til titusinder af nuværende ledige.

Ligeledes er det rimeligt, at den regering, der vil fjerne låne- og investeringsrammerne for kommunerne — og det er jo en god sag — fører en aktiv økonomisk politik, der virkelig sikrer, at kommunerne også har midler til at igangsætte de fornødne arbejder.

Nu er det jo ikke os, der har skrevet statsministertens tale — og det bærer den præg af — men hvis de lidt generelle betragtninger dækker over viljen til at bekæmpe arbejdsløsheden, kan man regne med vores indsats for deres gennemførelse.

Vi er i modsætning til socialdemokratiet et revolutionært arbejderparti, og ud fra dette vil vi støtte alle forslag, der gavner den samlede arbejderklasse, men vi vil al-